

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput III. Quomodo Ioannes ad Episcopatum promotus, statim rebus gerendis vehementius incubuerit, & Ecclesias ubique locorum correxerit: missisque Romam legatis, Flaviani peccatum dissolverit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ἀγαθὸν χειροτονεῖν τέτον ἠθέλειο θεόφιλο, A
τελευταῖον σωήνεσε τοῖς ἐπὶ Ἰωάννη δεδου-
μένους ἀτεχνῶς ταύτη τῇ χειροτονία πα-
δάξονα δέσας εὐτροπίον, τὸν τότε παρ-
σῶτα Ἐβασιλέως οἴκῃ ὄν φασὶν ἀνικρως
ἀποἀπειλῆσαι, ἢ ταυλάτοῖς ἄλλοις ἱερέσσι
συμφηφίσααδ, ἢ τοῖς ἐγκαλεῖν βελομένοις
ἀπολογήσααδ ἔτυχον γὰρ αὐτὸν πολλοὶ τότε
παρὰ τῆς συνόδου γραψάμενοι.

A virum bonum, ordinare illum voluerit
Theophilus; tandem Ioannis electioni
assensum præbuit, Eutropium veritus,
Imperialis cubiculi tunc Præpositum,
qui Joannis ordinationi magnopere fa-
vebat. Hic enim palam ei denuntiasse
dicitur, ut aut reliquorum sacerdotum
suffragiis accederet, aut iis qui accusare
ipsum volebant responderet. Quippe
multi tum aderant, qui coram Synodo
eum accusarant.

Κεφ. γ΄.

CAPUT III.

Ὅς ἐπιβῶν Ἰωάννης ἐπὶ τὴν ἐπισκοπὴν, εφοδρότερον ἠπίεθ B
πὸν παραμάτων, ἢ τὰς ἀπανταχά ἐκκλησίας ἐκνωρήθη, ἢ ὡς
τὸ κτὴ τὸν Φλαβιανὸν πταίσμα διαφροσύνης ἀμφοῖς εἰς
ῥώμην δίλυσε.

B Quomodo Ioannes ad Episcopatum pro-
motus, statim rebus gerendis vehementius
incubuerit, & Ecclesias ubique locorum
correxerit: missisque Romam legatis, Fla-
viani peccatum dissolverit.

Ὅ Δὲ Ἰωάννης ἐπὶ τῆς ἐπισκοπῆς χρο-
νῶν, παρῆγε διορθῶς οὐδὲ βίβας
τῆς ἰσῶς αὐτὸν κληρικῶν ἐσῶδαζε παρο-
δῶς τε αὐτῶν κτὴ διαίαν κτὴ τὴν ἀλλῶν ἀγω-
γὴν πολυπραγμονῶν, ἢ λεγχε τε κτὴ ἐπέ-
σρεφε οὐδὲ κτὴ τῆς ἐκκλησίας ἔξευτο
ἐλεγκτικὸς γὰρ ὡν φύσει, κτὴ κτὴ ἀδικέν-
ταν ἐν δίκῃ ἀγανακτῶν, ἐτι μάλλον
ἐν τῇ ἐπισκοπῇ ἐπέδωκε τέτοις τοῖς
παθήμασιν ἢ γὰρ φύσις ἔξευσις ἐπι-
λαβομένη, ῥαδίως εἰς ἐλεγχον ἔξηγε τὴν
γλώσσαν, κτὴ τὴν ὀργὴν ἐτοιμότερον κατὰ
τῆς ἀμαρτανότητων ἐκίνει ἕμῶν ἢ τὴν ἰσῶ
αὐτὸν ἐκκλησίαν, ἀλλ' ὡς ἀγαθὸς κτὴ μεγα-
λόφρων, ἔ τας παλαιὰς ἐπανορθῶν ἐσῶ-
δαζεν ἠπίκα γὰρ ἐπὶ τὴν ἐπισκοπὴν
παρελθῶν, ἐπ τῆς ἀνά τὴν αἰγυπτιον κτὴ δύσιν
ἱερέων παρῶς οὐδὲ ἐν τῆ ἰσῶ δια παυλίνον δια-
φερομένην, κτὴ κοινῆς πνὸς ἀμιξίας δια τῆ
το τας ἀνά πᾶν τὸ ἰσῶ κτὴ ἐκκλησίας κα-
τεχάσας, ἐδέθη θεοφίλῃ συμπεῖξαι ἀπὸ,
κτὴ κατὰ ἀλλάξαι Φλαβιανὸν τὸν ῥωμαίων
ἐπίσκοπον ὡδὲ ἢ δόξαν, ἀγρέλαι ἐπὶ τέτο
ἀνάκτι οὐ βεργίας ἐπίσκοπος, κτὴ ἰσίδω-
ρος, δι ὄν θεόφιλο ἐναντίο ἐχέμετ τῇ
αὐτῆ χειροτονία κτὴ παρὰ χρονοῖς εἰς ῥώ-
μην, ἐπειδὴ κτὴ γνώμην αὐτοῖς ἢ πρεσβεία
ἀπέθη, κατέπλευσαν εἰς αἰγυπτιον ἐν τῆ
δεν εἰς συρίαν ἦκεν ἀνάκτι, αἰγυπτιῶν
κτὴ τῶν παρῶς δύσιν ἱερέων ἐρρωαία
γεῖμματα τοῖς ἀμφοῖ Φλαβιανὸν φέ-

Porro Joannes simul atque in Episco-
pato collocatus est, ante omnia cle-
ricorum suorum vitam emendare stu-
duit. Et in processus & victum ac re-
liquam eorum conversationem diligen-
ter inquirens, redarguebat illos & cor-
rigebat. Quosdam etiam Ecclesiae, e-
cit. Nam cum ad redarguendum suo-
pre ingenio proclivis esset, & adver-
sus eos qui injuriam fecissent iusta in-
dignatione commoveretur, eos affectus
multo magis auxit in Episcopatu. Na-
tura enim licentiam nacta, linguam ad
arguendum facile impellebat, & iram
adversus delinquentes promptius inci-
tabat. Neque vero suam ipsius dunta-
xat, sed & reliquas ubique locorum Ec-
clesias, tanquam bonus & excelso ani-
mo præditus, corrigere conabatur. Pro-
inde in ipso Episcopatus sui exordio,
cū Occidentales & Aegyptii sacerdotes
Paulini gratiâ ab Orientalibus Episcopis
adhuc dissiderent, & publicum quod-
dam dissidium ob eam rem totius Im-
perij Romani Ecclesias obtineret, ipse
Theophilum rogavit, ut suam ipsi ope-
ram commodaret, & Romanum Episco-
pum Flaviano reconciliaret. Quod cum
placuisset, electi sunt ad id negotium
Acacius Episcopus Beroeæ, & Isidorus
is cujus gratiâ Theopilus Joannis or-
dinationi adversatus fuerat. Hi Romam
delati, cum legatio ipsis ex animi sen-
tentia successisset, in Aegyptum naviga-
runt. Inde Acacius in Syriam rever-
sus, Aegyptiorum & Occidentalium An-
tistitum literas pacificas attulit Flaviano.

Sero tandem hunc in modum Ecclesiae A
ea diffensione liberatae, in pristinam rur-
sus concordiam redierunt. Antiochia
vero ii qui Eustathiani dicebantur, ali-
quandiu perstitere collectas seorsum ce-
lebrantes, etiam sine Episcopo. Eva-
grius enim qui Paulino successerat, bre-
vi temporis spatio supervixit, uti jam
diximus. Atque idcirco, ut opinor,
Episcopis facilis fuit reconciliatio, cum
nullus superesset adversarius. Populus
vero, ut mos est vulgi, paulatim sese
adjungens iis qui sub Flaviano con-
ventus Ecclesiasticos agebant, progres- B
su temporis majori ex parte in unum
coaluit.

ρων και αι μεν εκκλησια ούπεροε ταύτης
τ' διχονοίας ωδε απαλλαγειται, την προς
αλληλας κοινωιαν απελαβον το ο πληθον
των εν ανησυχια καλυμενων ευσταθιων,
αρχι πνος διεμεινε εφ' εαυτο σωμαγομενοι,
και επισκοπεσ ενλιος' ολιγον γω χρονον επειω-
σας, ως εγνωμεν, ετελδύτησαι ευαγγελιο ο
παυλινον διαδεξαμεν κ' τετο γωσ μαρ
ευμαρεισ εχρονον τοις επισκοποισ αι διαλλα-
γαι, μηδενος εναντισ ολι' ο ο λαοσ, οια δ' ο
μ' φιλει, και' ολιγως αι επεσθημενοι τοις
υποφλαειανον εκκλησιασ ζεσιν, οι πλειεσ πα
χρονω ηνωθησαν.

CAPUT IV.

De Gaina Gotho, & de malis ab eodem
perpetratis.

PER idem tempus Gaina, vir barba-
rus, qui ad Romanos transfugerat,
& ex gregario milite praeter omnium
expectationem ad honorem Magisterii
militaris pervenerat, Imperium Roma-
num sibi vindicare conatus est. Hac
dum molitur, Gentiles suos Gothos,
ex propriis ipsorum regionibus in Ro-
manorum ditionem evocat, & eos qui
ipsi amici essent, Centuriones ac Tribu-
nos constituit. Porro cum Tirbingilus
res novas concitasset, qui propinquitate
generis ei conjunctus, numerofum mili-
tum agmen in Phrygia regebat; Pru-
dentibus quidem viris minime obscu-
rum erat, Gainam ista machinatum esse;
Sed tamen qui vastationem ur-
bium ejus Provinciae se moleste ferre
simulabat, mandatam est ipsi, ut illis
succurreret. Postquam vero in Phry-
giam pervenit, Barbarorum multitudine
stipatus, perinde quasi ad bellum
venisset; consilium quod antea occulta-
verat, in lucem protulit: & civitates
quas servare jussum fuerat, alias quidem
vastavit: alias vero invadere meditaba-
tur. Progressus exinde in Bithyniam,
in Chalcedonensium finibus substitit,
atque ibi bellum minabatur. Cum res in
eo discrimine versarentur, ac praecipue
Asiae & Orientis urbes, & quaecunque
inter Asiam atque Orientem & ad Eu-
xinum Pontum sitae sunt periclitarentur:
Imperator cum proximis considerans,

Κεφ. δ.

Τά κ' τον βαρβαρον γοθον γαινα, ο ο υπ' αυτου
απαχθητων δεσιν.

EN τ'ετω ο γαινας ανησ βαρβαρο, αν-
C Ετο μολησας ρωμαίοις, οξ ευλειεσ ζεσ-
ιωτεσ ασφαλογως εις την των εραληγων παρ-
ελθων ταξιν, επεχειρησε την ρωμαϊαν δε-
χην υφ' εαυτον ποιειν ταυτα ο βελοδομ-
νοσ, οδου ομοφυλσ αυτου γοθωσ εν τω
ιδιων νομων εις ρωμαϊεσ μελεπεμεν αλο, και
οδου επιηδεις σωμαγαμαρχασ και γη-
λιαρχασ καλεσθησ περιηγίλσ δε νεωτε-
σαντοσ, οσ αυτω γρησ επεσθηκων, πολυαν-
δρωπεσ ταγματοσ ηγατο των εν φρυγια
εραληγων τοις μεν δι φρονεσι, δηλοσ ην
ταυτα κατασκηδιασας αγανακτιν δε επεσ-
ποικεμενοσ πορθεμενων των τηδε πολεων,
D επετερεπη ταυταισ βοηθειν' επει δε εις τω
φρυγιασ αφικελο, πληθησ εχων βαρβαρων
ωσ εις πολεμον αφιγμενοσ, εις το φα-
νερον εξηγε την γνωμιν, ην προτερον ερω-
πησ και πολεισ ας εταχθη φυλαπειν, εδ' ησ
ταισ ο επιθησεαδ' εμελλε ασταγρομενοσ
εις βιθυριαν, εν τοις χαλκηδονοσ οροισ ερα-
λοπεδευελο, ο πολεμον ηπειλει εν κινδυνω
των πσαγματων ολων, και μαλιστα των εν
ασια κ' εω πολεων, οσαμ τε μελαξυ τετε-
και επει των ευξεινον ποντον οικενται, λο-
γισαμενοσ ο βασιλευσ σω τοις αμφ' αυτου